

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Magdala - Betsajda – Cezareja Filipova

»Nekaj časa sem čakal mojega vodnika, a brez učinka [...] Dežela je bila samotna in nenaseljena; ravnica, ki sega od tod do Mejdel, je bila prekrita z grmovjem. Bližala se je noč in prepričan, da me je Hussein zahrbtno zapustil, sem mislil le na pobeg iz kraja, ki je bil tako poln nevarnosti. Ko sem šel malo naprej, sem bil na tem, da padem v roke dvema Arabcema, ki sta bila skrita v gozdu. Jaz pa sem jim na srečo ušel in uro po sončnem zahodu prispel v malo mohamedansko vasico Mejdel, ki leži na bregu jezera, kjer sem prenočil.« " Ulrich Jasper Seetzen, leto 1807

Magdala (el-Mejdel) je bila še do leta 2009 pokopana pod 30 cm zemlje. Čeprav majhna, je v 19. stoletju predstavljala zatočišče za pohodnike. Iz njihovih poročil lahko razberemo, da so bili ti kraji precej nevarni.

18. 04. 2023 - 4. dan: V Magdali gledamo izkopanine sinagoge. Tu se je Marija Magdalska skušala dotakniti Jezusove noge. Iskala je ljubezen a je ni našla ... Ko pa je prišel Jezus, je spoznala, da je to On. On je ljubezen, ki jo išče. Tudi Jairova hči je bila iz teh krajev in prav tako krvotočna žena, ki je krvavela več let ter bila zaradi tega izločena iz družbe. Ne bi smela biti v gneči ljudi, ki so šli za Jezusom in ga stiskali iz vseh strani. Skrivala je svojo nečistost in se pomešana med množico skrivaj dotaknila roba Njegove obleke. Jezus pa jo je razkril, izpostavil in ozdravil. Naša vodnica s. Darjana Toman nas je na tem kraju povabila, da se ozremo vase in se vprašamo: "Katera pa je moja bolečina, na telesu ali srcu, da se dotaknem Jezusove obleke ali pa se sklonim k Njegovim nogam. Vsak dotik Jezusa je zato, da bi spoznali sami sebe ter se videli in zagledali, kot nas gleda On."

Cerkev v Magdali ohranja spomin na Jezusa, ki je množice učil iz čolna. Oltar v obliki ladje gleda na starodavno пристanišče. To je domači kraj Marije Magdalene. Ta kraj so popotniki 19. stoletja opisali kot bedna vas, danes pa sije in živi.

Pot nas je vodila naprej v ribiško mesto **Betsajda**, ki se nahaja na drugi strani Galilejskega jezera. Peter, Andrej in Filip so bili doma v Betsajdi. Med hojo sem si zapisovala v beležko Božjo besedo: "Jezus učence pripelje v Betsajdo. Učenci se pripravljajo glede kruha, On pa jim reče: "Oči imate, pa ne vidite, ušesa imate, pa ne slišite. Ali se ne spominjate, ko sem razlomil pet hlebov med pet tisoč ljudi, koliko polnih košar koščkov ste nabrali?« Rekli so mu: »Dvanajst.« »In ko sem jih razlomil sedem med štiri tisoč, koliko polnih košev

koščkov ste nabrali?» Odgovorili so mu: »Sedem.« Tedaj jim je rekel: "Mar še vedno ne uvidite?" Mr 8, 18-21

Jezus učence podučil z dejanjem ozdravitve slepega: Prispeli so v Betsajdo in pripeljali so mu slepega ter ga prosili, da bi se ga dotaknil. Prijel je slepega za roko in ga povedel iz vasi. Nato mu je s slino omočil oči, položil nanj roke in ga vprašal: »Vidiš kaj?« Ta se je ozrl kvišku in rekel: »Vidim ljudi, kakor, da bi okrog hodila drevesa.« Nato mu je ponovno položil roke na oči in slepi je spregledal. Ozdravel je in vse razločno videl. In poslal ga je domov z naročilom: »V vas nikar ne hodi!« Mr 8, 22-26 Oba dogodka lahko povežemo. Povežemo lahko učence, ki ne vidijo (ne uvidijo) in slepega, ki ga je Jezus ozdravil.

V Betsajdi me je stisnilo pri srcu. V zvezkih Marije Valtorte so vsi svetopisemski kraji tako živi in živahni. Priteče kakšen otrok, se spotakne ipd ... Sedaj pa so tu zgolj ruševine in otožno kamenje. Dotaknem se kamnov in spomin oživi.

Odpravimo se potem še v **Cezarejo Filipovo**, na kraj, ki se imenuje **Banjas**. Tu je izvir reke Jordan. Tu so ljudje častili različne poganske bogove. Božja beseda pravi: Nato je šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove. Med potjo je učence spraševal: »Kaj pravijo ljudje, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik; drugi: Elija; spet drugi: eden od prerokov.« In vprašal jih je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter mu je odgovoril in rekel: »Ti si Mesija.« Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali. Mr 8, 27-30 Naša vodnica s. Darjana nam je pri tej točki izpostavila povezavo z dogodkom, ki se je zgodil v Betsajdi in ozdravitvijo slepega. Besedo "kakor" je zamenjal vzklik "Ti si". Slepí je ljudi videl, da so kakor drevesa. Slepí so Jezusa opisovali, da je kakor Elija, kakor Krstnik. Peter pa je spregledal in rekel: »Ti si!« Ni več besede "kakor".

"Tu nekje je Abraham prišel iz Ura na Kaldejskem, nam je v nadaljevanju razložila naša vodnica. Bog je Abrahamu dejal, da mu bo dal to deželo v last. Abraham je potoval od Dana do Beršebe in kjerkoli se je ustavil, je postavil oltar ter slavil Boga. Na ta način je deželo posvetil in postala je Sveta dežela. A otrok še ni imel. S Saro sta bila stara in kakor truplo. Pa vendar se jima je po Božji obljubi rodil sin Izak. Tisti čas so pogani bogovom darovali svoje otroke. To je bilo običajno... Bog od Abrahama zahteva daritev sina Izaka: »Vzemi svojega sina, svojega edinca, ki ga ljubiš, Izaka, in pojdi v deželo Moríja! Tam ga daruj v žgalno daritev na gori, ki ti jo bom pokazal!« 1Mz 22, 2. V nadaljevanju je Bog vseeno preprečil Abrahamu, da daruje svojega sina. Abraham je daroval ovna, ki se je z rogovi zapletel v grmovje.

Izvoljeno ljudstvo je v svoji zgodovini nadaljevalo pot vse do Egipta in potem spet nazaj, po drugi strani Jordana, skozi Jordanijo (Mojzes, puščava ...). Z nastopom Jozueta pa se je končno zgodil prehod oz. vstop v Obljubljeno deželo. Voda v Jordanu se je ustavila. Prehod se je zgodil blizu Jerihe. Bog je naročil Jozuetu naj vzamejo kamne iz reke, na katerih so stali duhovniki. Nesejo naj jih domov v šotorišče, za trajen spomin na velika Božja dela. Kamen je nekaj, s čimer utrjuješ spomin. Kamen ostane! Tudi sama sem na tem potovanju pobirala kamenčke s tal in jih prinesla domov. Za spomin!

Mojca Erzar, predstavnica skupnosti Romar